

ת"פ (נתניה) 3281-12-23 - מדינת ישראל נ' סמיר ביאדסה

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 3281-12-23 מדינת ישראל נ' ביאדסה

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: סמיר ביאדסה

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד ראזי בטחיש

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בהסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: החוק). ביום 9.7.23 בשעות הערב הסיע הנאשם במכוניתו בכביש 57 שני תושבי האזור שלא החזיקו בהיתר שהייה או תעסוקה בישראל.

2. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו - יכולתה של המדינה "לסנן" את הנכנסים אליה, תוך סיכון לפגיעה בביטחון המדינה. המניע לעבירה - בצע כסף. ב"כ המאשימה הדגישה כי העבירה בוצעה עובר לפרוץ המלחמה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין מאסר קצר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, לבין 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו וחסך ניהול משפט. משכך ביקשה לגזור את עונשו ל-2 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי.

3. ב"כ הנאשם טען כי ההסעה נעשתה ללא תמורה כספית, אלא כטרמפ. אחד השוהים הלא חוקיים החזיק בהיתר שתוקפו פג פרק זמן קצר עובר לאירוע (ענ/1), נתון המפחית ממידת הסיכון שנשקפה

עמוד 1

ממנו. הוא הפנה לשני פסקי דין, מהם ביקש ללמוד כי מתחם העונש מתחיל בענישה צופה פני עתיד. הנאשם בן 43, נעדר הרשעות קודמות, אב לשניים, עבד בעברו כעצמאי אך מובטל לעת הנוכחית בשל מצבו הגופני, ותר אחר מקום עבודה (לא ניתן פירוט, ולא הוגשו אסמכתאות). ב"כ הנאשם ביקש להספק בעונשי מאסר על-תנאי ופסילת רישיון הנהיגה על-תנאי.

4. הנאשם הביע חרטה על המעשה. לדבריו, שימש בעברו כקבלן שיפוצים, אך לפני כארבע שנים נאלץ לפרוש בשל בעיות בריאות, ועובד עתה בעבודות מזדמנות. לדבריו, יתקשה לנהל את חייו ככל שרישיון הנהיגה שלו ייפסל. הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

דין

5. הסעתם של תושבים זרים שאין בידם אישור שהייה ועבודה בישראל, פוגמת במישרין ביכולתה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהתגונן מפני מִפְגָּעים, ומשכך מקימה סיכון ממשי לשלומה של הציבור וביטחונה. צודק ב"כ הנאשם בטענתו, כי המאשימה לא הוכיחה שהנאשם ביצע את העבירה ממניע כספי, ברם, אין בדבר כדי להפחית מהסיכון שגולם במעשה. גם העובדה שאחד הנוסעים החזיק בעבר בהיתר כניסה לישראל, אינה מייטרת את הסיכון. אילו מצאתי לקבל את הטענה, היה בכך משום העברת שיקול הדעת באשר לניהול הסיכונים, לכתפיו של האדם הפרטי, וזאת לא ניתן להתיר כמובן. אל לו לאיש לפגוע בפררוגטיבה הנתונה למדינה להפעיל את שיקול דעתה, לקבוע את מדיניות הכניסה לשטחה, ולשנותה בהתאם למצב הביטחוני ולמפת האיומים.

6. מדיניות הענישה המשתנה בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, העסקתם והלנתם, מעידה על צורך בלתי מתפשר להחמיר בענישה, וראו תיקון מס' 38 לחוק, במסגרתו הוחמר והורחב סל הענישה שניתן להטיל על העבריינים, בין השאר תוך הכפלת עונש המאסר המרבי והעמדתו על 4 שנות מאסר בפועל (בגין ביצוע העבירה בנסיבות "רגילות"). העונש המרבי בנסיבות מחמירות הועמד על 7 שנות מאסר בפועל). תיקון זה אינו חל בעניינו של הנאשם, אך מובן כי יש בו ללמד אודות עמדת המחוקק. אדגיש בהקשר זה, כי נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה עובר ליום 7.10.23. אילו בוצעה לאחר פרוץ המלחמה, היה בכך משום שיקול משמעותי לחומרה.

7. לפסקי דין מהם ניתן ללמוד אודות מדיניות הענישה בגין עבירות שבוצעו עובר ליום 7.10.23, ראו פסקי הדין שלהלן (בשינויים המתאימים - הנסיבות בחלק מפסקי הדין חמורות מאלו שבענייננו):

רע"פ 5094/20 אשרף זנאדה נ' מדינת ישראל (30.7.20). המבקש הורשע בהסעתם של שני שוהים בלתי חוקיים אותם ביקש להכניס למדינת ישראל. משעוכב במחסום נמצאו השניים יושבים על רצפת מכוניתו. שירות המבחן המליץ להסתפק בקנס ובענישה צופה עתיד, ואילו הממונה על עבודות שירות מצא כי המבקש איננו כשיר רפואית לבצע עבודות שירות. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין

מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 7 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון ל- 60 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 2057/19 פתחי מרזוק נ' מדינת ישראל (21.03.2019). המבקש הורשע בהסעתם והעסקתם של חמישה שוהים בלתי חוקיים, כך ששלושה מהם הועסקו לתקופה בת חודש; אחד הועסק לתקופה בת חודשיים; והאחרון הועסק לתקופה בת שבועיים. כמו כן, הסיע המבקש את השוהים הבלתי חוקיים בכל יום ממחסום אל ריחאן ועד למקום שבו העסיקם בחריש. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של המבקש לשירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות לצד מאסר על תנאי. ערעור המדינה התקבל, ובית משפט המחוזי החמיר בעונש ל- 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים. בקשת הרשות לערער נדחתה.

רע"פ 4062/17 פתחי אלקואעין נ' מדינת ישראל (19.6.17). המבקש הורשע בעבירה של הסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר, ועל רקע נסיבותיו של המבקש מצא לחרוג לקולה מהמתחם, להאריך מאסר מותנה בן 8 חודשים, ובצד זאת גזר עליו 400 שעות של"צ, קנס בסך 10,000 ₪, הופעלה התחייבות בסך 15,000 ₪, פסילת רישיון הנהיגה למשך שנה וחילוט מכוניתו. ערעור המדינה התקבל (במקביל נדחה ערעור המבקש על הכרעת הדין), ונגזרו על המבקש מאסר בפועל למשך 5 חודשים, התנאי בן 8 חודשים הופעל בחופף, כך שהמבקש נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 1,000 ₪, ושאר הרכיבים כפי שנקבע בבית משפט השלום. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14). המבקש הורשע בעבירה של הסעת ארבעה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה למשך 6 חודשים. ערעורו (על הכרעת הדין וגזר הדין) נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

רע"פ 818/13 מחמוד אבו חאמד נ' מדינת ישראל (03.04.2013). המבקש הורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי למשך יום אחד, ובית משפט השלום גזר את דינו ל- 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ש"ח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 5862/11 אדאם שוואהנה נ' מדינת ישראל (11.08.2011). המבקש הורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי והוטלו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי לצד קנס בסך 2,000 ₪. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, זאת בהיעדר נסיבות מיוחדות המאפשרות להימנע מהטלת מאסר

בפועל על מי שהורשע בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, במיוחד לאור תקופת ההעסקה שנמשכה מספר ימים. בית משפט המחוזי הוסיף לעונשו של המבקש 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בקשת הרשות לערער נדחתה.

8. בהתחשב בשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל, ותוך מתן משקל למועד ביצוע העבירה - עובר ליום 7.10.23 ועובר לתיקון מס' 38 לחוק, מצאתי לקבוע את מתחם העונש בין 2-6 חודשי מאסר בפועל.

9. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שראוי לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. נתוניו חיוביים, הוא נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו והביע חרטה על מעשיו. נסיבותיו האישיות אינן מצדיקות התחשבות מיוחדת, וממילא אין עילה לחרוג לקולה מהמתחם. אשר לאופן ריצוי המאסר - בהתחשב במועד ביצוע העבירות ובעמדתה של המאשימה, יוכל הנאשם לרצות את עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. אבהיר כי ככל שהעבירה הייתה מבוצעת, חלילה, לאחר יום 7.10.23, ובפרט אילו בוצעה לאחר כניסתו לתוקף של תיקון מס' 38 לחוק, ייתכן שהיה מקום להורות על ריצוי העונש במאסר ממש. אשר למרכיבי העונש הנוספים, בקשתה של המאשימה מקובלת עליו.

10. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במועצה המקומית כפר ג'ת, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 1.7.24. הנאשם יתייצב ביום 8.10.24 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז צפון של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים והקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

(-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;
(-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.
הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט. הפסילה תחל מיום
1.10.24, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות. מוסבר לנאשם
שהוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל
הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא
תסתיים.

ה. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם
לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ד, 03 יולי 2024, במעמד הצדדים.
המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.